

РЕШЕНИЕ

№ 5310

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **5449** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 15117 от 17.05.2019 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 04 – 383 от 02.04.2019 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчни осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], бл. 313 – 1, вх. А, ет. 7, ап. 19, представлявано от управителя Б. И. И., чрез адв. И. А. М., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. Б срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 12170 - 07321 – 091 – 001 от 18.09.2019 г., издаден от Б. Н. Н., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Д. Н. К., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, частично изменен и потвърден с решение № 447 от 15.03.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

Жалбоподателят отправя молба до съда да отмени РА като незаконосъобразен и необоснован, за което се излагат подробни съображения. В хода на съдебното производство, оспорващият редовно призован, се представлява от адв. М., който поддържа жалбата, депозира писмено становище и претендира сторените съдебно – деловодни разноски.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП“, редовно призован се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата, предлага същата да се отхвърли, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и

възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 2222 – 12170 – 07321 – 020 – 001 от 26.10.2017 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, П. Т. П., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на [фирма]. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Данък върху добавената стойност от 01.01.2012 г. до 30.09.2017 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от Д. Н. К., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и Р. Б. С., на длъжност главен инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 06.11.2017 г. по електронен път. Със заповед за изменение на ЗВР № Р – 2222 – 12170 – 07321 – 020 – 002 от 05.02.2018 г., издадена от Т. П. Н., на длъжност началник сектор, срокът за приключване на ревизията е продължен до 05.04.2018 г. Заповедта е връчена по електронен път на 06.02.2018 г.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222 – 12170 – 07321 – 092 – 001 от 25.06.2018 г., връчен на 09.07.2018 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р – 2222 – 12170 – 07321 – 091 – 001 от 18.09.2018 г., с който са установените задължения за довносяне на ЗДДС в общ размер на 194093,32 лв., от които задължения за ДДС в размер на 143322,80 лв. и лихвите за просрочия към тях в размер на 50770,52 лв. РА е връчен 02.10.2018 г. по електронен път.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 06 – 6572 от 09.10.2018 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 - 1821 от 16.10.2018 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне на жалбата е продължен по взаимно съгласие между жалбоподателя и ответника до 15.03.2019 г. В удължения срок директорът на Д ОДОП е издал решение № 447 от 15.03.2019 г., с което е отменил РА в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди от 01/2013 г. до 02/2015 г. вкл., 04/2015 г., от 07/2015 г. до 10/2015 г. вкл., от 02/2016 г. до 12/2016 г. вкл. и от 03/2017 г. до 06/2017 г. вкл., ведно със съответните лихви, т.е. общият размер на отменената част на РА е главница – 122 010, 93 лв. и лихви - 6 416,16 лв.; РА е изменен в оспорената част по ЗДДС, като установеният ДДС за внасяне за данъчен период 05/2015 г. в размер на 6 497,13 лв. и лихва в размер на 1 902,48 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 6 061,13 лв. и лихва в размер на 1758,04 лв.; ДДС за внасяне за данъчен период 06/2015 г. в размер на 6 757,54 лв. и лихва в размер на 2 131,81 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 4 757,54 лв. и лихва в размер на 1 485,93 лв.; ДДС за внасяне за данъчен период 01/2017 г. в размер на 4 743,22 лв. и лихва в размер на 484,17 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 1 743,22 лв. и лихва в размер на 443,87 лв.; ДДС за внасяне за данъчен период 02/2017 г. в размер на 4 077,72 лв. и лихва в размер на 447,04 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 1 167,72 лв. и лихва в размер на 179,99 лв.; ДДС за внасяне за данъчен период 07/2017 г. в размер на 6 185,54 лв. и лихва в размер на 596,94 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 5 103,54 лв. и лихва в размер на 476,70 лв.; ДДС за внасяне за данъчен период 08/2017 г. в размер на 4 768,77 лв. и лихва в размер на 342,17 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 3 872,77 лв. и лихва в размер на 250,33 лв. и е потвърден в част на установените задължения по ЗДДС за данъчни

периоди 03/2015 г. и 09/2017 г., ведно със съответните лихви, както и в оспорената част на допълнително установените задължения за лихви за ДДС за данъчните периоди от 01/2012 г. до 06/2012 г. включително.

Във връзка с дадени от съда указания, директорът на Д ОДОП чрез процесуалния му представител депозира молба на 22.07.2020 г., в която изрично посочва, че материалният интерес след негово решение № 447 от 15.03.2019 г. относно размера на отказано право на приспадане на данъчен кредит е в размер на 21 311, 87 лв. (главница) и лихви в размер на 10 532, 04 лв. или общо 31 843, 91 лв.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка: На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ), в отговор на които са представени такива.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. Резултатите от същите са обективирани в съставените протоколи за извършени насрещни проверка (ПИНП), подробно описани в РД.

С протокол №1394502/05.02.2018 г. е документирано посещение на офис на дружеството, където в присъствието на представляващата Б. И. И. е извършен преглед на оригинални счетоводни и търговски документи и счетоводни регистри.

Извършени са проверки на данни в информационната система на НАП.

Всички събрани документи и писмени обяснения са описани и анализирани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

В резултат на предприетите процесуални действия ревизиращите органи са направили следните констатации: [фирма] е вписано в Агенция по вписванията на 15.04.2008 г. и регистрирано по реда на ЗДДС, считано от 21.05.2008 г. Основната дейност на дружеството се състои в основно, абонаментно и ежедневно почистване по проекти, зададени от клиенти от С. и региона на южна България. За осъществяване на дейността си [фирма] е стопанисвало наети обекти - офис в [населено място], [улица] и склад в [населено място], [жк], [жилищен адрес] гараж № 9, за което са ангажирани сключените договори за наем. Направена е констатация, че през ревизирания период дружеството е разполагало с до 146 лица, назначени по трудови правоотношения. Към момента на ревизията действащите трудови договори са били 12 за лица, назначени на длъжности „чистач хигиенист“, „организатор стопански дейности“, „технически изпълнител“, „завеждащ административна служба“, „организатор експедиция“, „управител бизнес услуги“, „ръководител група“. За част от дейностите по почистване дружеството е използвало подизпълнители.

Установено е, че през ревизираните периоди [фирма] е осъществявало доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на страната, както и вътреобщностни придобивания (ВОП) на прахосмукачки, почистващи машини, филтри и други от контрагенти, регистрирани за целите на ДДС в Германия и Италия.

В хода на ревизията не са констатирани основания за извършване на корекция на декларираната данъчна основа на извършените доставки и начисления данък.

По отношение на получените доставки и данъчния кредит с РА са направени констатации, че [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от следните доставчици с рисков профил, в т.ч.: по 7 фактури,

издадени от [фирма], с общ размер на начисления ДДС – 5 856,00 лв.; по 9 фактури, издадени от [фирма], с общ размер на начисления ДДС – 11 079,87 лв.; по 11 фактури, издадени от [фирма], с общ размер на начисления ДДС – 11 128,00 лв. и по 10 фактури, издадени от [фирма], с общ размер на начисления ДДС – 8 732,65 лв. Фактурите са включени в дневниците за покупки на ревизираното дружество и съответно в справките-декларации по ЗДДС за съответните данъчни периоди.

Предмет на доставките по посочените фактури са стоки и услуги – различни почистващи материали и услуги по почистване. За целите на ревизията [фирма] е дало съответните писмени обяснения и е предоставило на ревизиращия екип всички намиращи се при него документи, касаещи спорните доставки в оригинал, в т.ч.: първични счетоводни документи, счетоводни регистри, счетоводни разпечатки, сключени договори и т.н. Анализът на заведената счетоводна отчетност е показал, че фактурите, издадени от процесните доставчици, са налични в счетоводството на дружеството и са надлежно осчетоводени. Направени са констатации, че в счетоводството на ревизирувания субект се съдържа информация за получените доставки на стоки и услуги, в т.ч. по вид, количество, разфасовка, място на извършване на услугата по почистване, измерима с определени количествени и стойностни показатели от изпълнението и обвързана със съответните договори с възложителите, вложените материали и др. По отношение на спорните доставчици управителят е представил подробна справка за лицата за контакт, адреси, телефони, електронни адреси и местонахождение на складовете за доставка.

За изясняване на относими факти и обстоятелства, касаещи реалността на спорните доставки, органите по приходите са предприели действия по извършване на насрещни проверки на доставчиците. В хода на същите са били изготвени ИПДПОЗЛ, които са били връчени по електронен път на [фирма] и по реда на чл. 32 от ДОПК на останалите дружества. Видно от съдържанието на съставените протоколи, [фирма] и [фирма] не са представили изисканите им в хода на проверките документи и писмени обяснения. С оглед спазване принципа на териториалната компетентност, проверката на [фирма] е била извършена от органи по приходите от ТД на НАП Велико Т.. Според съставения ПИНП, едноличният собственик на капитала и управител на посоченото дружество – Е. А. Ц., ЕГН [ЕГН], е починал на 24.12.2016 г. По данни от Търговския регистър е констатирано, че промяна в актуалното състояние на дружеството не е била извършена и не са отразени предприети действия по неговото наследяване или заличаване. Установеното е възпрепятствало контролните действия и събирането на доказателства, налични в счетоводството на доставчика. Всички останали контрагенти са ангажирали изисканите им фактури, към които са приложили редица съпътстващи документи – договори, приемно - предавателни протоколи, стокови разписки, счетоводни справки и регистри, доказателства за извършени плащания в брой (касови бонове), доказателства за разполагане персонал (разчетно - платежни ведомости, граждански договори), писмени обяснения и т.н.

По данни от информационната система на НАП е установено, че всички доставчици са с прекратена регистрация по ЗДДС по инициатива на органи по приходите при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Направени са констатации, че процесните фактури са били включени в дневниците за продажби на проверяваните дружества в съответните данъчни периоди. Доставките по всички спорни фактури са били платени в брой и отчетени от издателите им с регистрирани ЕКАФП. Установено е, че доставчиците имат задължения за данъци и осигурителни вноски.

Наличната информация е показала, че в периодите на фактуриране някои от дружествата ([фирма] и [фирма]) не са разполагали с персонал въобще, а данни и доказателства за използвани подизпълнители или лица, наети по извънтрудови правоотношения, не са били ангажирани и не са били установени.

Въз основа на установеното органите по приходите са направили заключение, че реалното изпълнение на фактурираните доставки не е доказано по категоричен и безспорен начин нито от страна на [фирма], нито от неговите контрагенти, независимо, че са издадени данъчни фактури за това. Посочено е, че в случая не са установени безспорни доказателства, че услугите са извършени от конкретните доставчици, както и документи, удостоверяващи, че същите притежават съответната материална, кадрова и техническа обезпеченост за осъществяване на доставките. В тази връзка ревизиращите органи са приели, че е създадена една правна привидност, зад която не стои нищо, т.е. фактурирани са доставки, които не са извършвани между страните, сочени като доставчик и получател по фактурите. Според РД/РА предметът на фактурираните доставки не е спорен, но действителните доставчици не са посочените във фактурите, т.е. налице са привидни сделки, целящи прикриване на действително извършени, съответно получени такива, респ. налице е относителна субективна симулация на доставки.

С оглед установените в хода на извършените насрещни проверки обстоятелства по отношение на доставчиците [фирма], [фирма] и [фирма] и предвид факта, че същите не са представили никакви доказателства, с ИПДПОЗЛ № Р – 2222 – 12170 – 07321 – 040 – 002 от 06.03.2018 г. жалбоподателят е бил уведомен, че по реда на чл. 116 от ЗДДС има възможност да извърши корекция на упражненото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от посочените дружества, чрез съставяне на протоколи и отразяването им в дневника за покупки с обратен знак, като едновременно с това коригира и издадените от него фактури във връзка с тези доставки чрез издаване на кредитни известия. В отговор от страна на [фирма] е подадена справка - декларация вх. №22121180260 от 13.03.2018 г. и дневник за покупки за данъчен период 02/2018 г., видно от които е коригирано упражнено право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 14 588,65 лв., в т.ч.: в размер на 8 732,65 лв. по фактурите, издадени от [фирма], и в размер на 5 856,00 лв. по фактурите, издадени от [фирма]. За периода на неправомерното упражняване на данъчен кредит по тези фактури оспорваният е бил санкциониран само с начисляване на лихви в общ размер на 5 199,45 лв.

Вследствие изложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, на [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 21 311,87 лв. по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

С оглед допълнително установените задължения по ЗДДС и на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви за забавено плащане в общ размер на 10 532,04 лв.

Оспорваният е обжалвал РА пред решаващият орган, който с решение № 447 от 15.03.2019 г. го е частично потвърдил и изменил.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнителни ангажираните писмени документи от страните. По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване ССЕ, изготвена от Л. А. З., която се кредитира изцяло от съда

като кореспондираща с приетите по делото писмени доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

По отношение на потвърдената част на РА следва да се има предвид, че чл. 68 ал. 1 т. 1 от ЗДДС гласи, че данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата се налага извод, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната, каквото е предвиждането на чл. 69, ал. 1, т.1 от с.з. и който гласи, че когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне: 1. данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави; 2. начисления данък при внос на стоки по чл. 56 и 57 и 3. изискуемия от него данък като платец по глава осма.

В тази връзка се налага да се изследва реалността на доставката, за да може претендираното право на приспадане на данъчен кредит да бъде реализирано. Съгласно горното следва да се посочи, че в множество свои решения на Съда на Европейския съюз /СЕС/ по тълкуване на относимите разпоредби на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. (т. 32 на Решение 06.12.2012 г. по дело С-285/2011 г., решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 г., предвижда, че „...запитващата юрисдикция е задължена в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по това дело, за да определи дали Б. може да упражни право на приспадане на основание на споменатите доставки на стоки (вж. в този смисъл Решение от 6 септември 2012 г. по дело М.-G., С-273/11, Сборник, стр. I-10853, точка 53“; решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 г., Решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02 и др./, съдът изрично посочва, че за да се признае право на данъчен кредит, е необходимо първо да се провери дали доставките са осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право. Липса на извършени реално доставки се установява от приетата по делото ССЕ, в която

подробно е посочено, че са спазени счетоводните изисквания при завеждането на процесните фактури, както и че липсват съпътстващите ги документи, които да обосноват реалността на доставките.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя по отношение на доставките на рекламни и канцеларски материали, консумативи и почистващи материали, фактурирани от [фирма] са несъстоятелни. В хода на извършената насрещна проверка на посочения доставчик, същият не е ангажирал никакви доказателства. Според информацията, налична в масивите на НАП, не се откриват никакви данни за разполагаеми техника, персонал, нает по трудови и/или извънтрудови правоотношения, транспортни средства, обекти и т.н. Въпреки изложените в жалбата съображения, част от доставките, фактурирани от посоченото дружество касаят стоки (рекламни материали), за изработването на които същото е следвало да притежава специална техника, квалифициран персонал и/или да използва услуги на подизпълнител. В дадената подробна справка с лица за контакти, адреси и местонахождение на складови бази на доставчиците, по отношение на [фирма] управителят на [фирма] е посочил като местонахождение на склада – „доставка“, т.е. дори оспорващият не е в състояние да посочи откъде конкретно са натоварени стоките - предмет на доставките, предвид твърдението, че същите са транспортирани със собствено превозно средство. С оглед неоткриването на адрес органите по приходите са били възпрепятствани да установят наличие на преки и съпътстващи доказателства за реалност на доставките, счетоводното отразяване на стопанските операции и начисляването на данъка като задължение към бюджета. От жалбоподателя са представени фактури с приложени към тях касови бонове, както и приемно - предавателни протоколи, без да са ангажирани доказателства относно получаване на спорните стоки. Отделно от това, относно доставките с предмет тефтер с лого /например 200 бройки/, флаери /например 200 бройки/, ключодържател с лого /например 220 бройки/, чаши с лого, календарчета, визитки и други, не става ясно кое лице физически е изготвило същите, с каква техническа база, за чия сметка са били материалите, безспорно необходими за такива изработки. По делото се установява, че доставчикът не е разполагал с необходимия капацитет за изработка на толкова канцеларски и рекламни материали, като няма доказателства какви са били параметрите на поръчките, както и къде за изработени.

Несъстоятелно е възражението на жалбоподателя и по отношение на доставките на услуги, фактурирани от [фирма]. В хода на ревизията не са установени никакви данни и доказателства за разполагаем персонал, нает от посоченото дружество по трудови и/или извънтрудови правоотношения, който да осъществи фактурираните услуги по

почистване. При извършената насрещна проверка самият доставчик не е ангажирал такива доказателства. Съдът споделя извода на директора на Д ОДОП, че доставките на почистващи препарати могат да бъдат извършени със собствен труд на управителя на дружеството, то за реалното осъществяване на услуги по почистване във фактурираните обеми, последното следва да разполага с кадрови ресурс, независимо дали е собствен или нает (подизпълнители). Доказателства за такъв капацитет няма. Обобщено от доставчика са представени договори, сключени с оспорващия, с предмет почистване със собствени средства и персонал на различни обекти /ЧЕЗ, „ЕНЕРГО ПРО“, „А.“ и др./, и фактури. Представен е и договор с предмет ремонт и инсталации без данни къде са извършени същите и в какво се изразява ремонтът, като е уговорено, че услугите ще бъдат извършени със собствени средства и персонал, ведно с фактура. Предвид характера на услугите наличието на персонал е необходимо за изпълнението им. Отделно от това следва да се посочи, че предметът на договорите е с еднотипно съдържание, като единствено е посочено къде следва да бъде извършено почистване за нуждите на жалбоподателя.

Предвид изложеното, съдът приема, че наличието на възможност конкретните двама доставчици да изпълнят фактурираните доставки на стоки и услуги не е доказано. В случая претендираното право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от дружества, които не ангажират съществени доказателства, касаещи спорните доставки и не притежават необходимия кадрови ресурс за осъществяването им, представлява злоупотреба с право от страна на жалбоподателя, чиято цел е неправомерно ползване на право на приспадане на данъчен кредит. Получателят на спорните фактури не е възможно да не знае, че те не документират реални доставки, тъй като той е страна по тях.

На следващо място се явяват неоснователни възраженията на жалбоподателя по отношение на начислените лихви за неправомерно упражняване на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма]. Според установеното с РА и видно от служебно разполагаемата информация в регистрите на НАП, през данъчните периоди от 01/2012 г. до 06/2012 г. [фирма] е издало 10 фактури, по които ревизираното дружество е приспаднало данъчен кредит в общ размер на 8 732,65 лв. През данъчните периоди 01/2017 г. и 02/2017 г. [фирма] е издало 7 фактури, по които оспорващият е приспаднал данъчен кредит в общ размер на 5 856,00 лв. По повод фактурираните доставки правилно ревизиращият екип е приел, че не са налице доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по изложените в РД/РА мотиви и съответно на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за оспорващия не е налице правото за приспадане на данъчен кредит. От

страна на [фирма] е извършена корекция на упражненото право на приспадане на данъчен кредит в посочения размер, като за целта са съставени протоколи и са отразени в данъчен период 02/2018 г.

Анулирането на документ след данъчния период, в който е издаден, следва да се отрази в дневника за покупките с обратен знак, съответно в справката-декларация по ЗДДС. Дори ако корекцията на неправомерно фактурирания данък е извършена с издаване на кредитно известие по чл. 115 от ЗДДС, същата следва да се приеме, предвид отстраняване на риска от данъчни загуби. Съгласно установената практика няма пречка в хода на ревизионното производство на ревизираното лице да се обърне внимание, че има възможност да извърши корекции както на издадените от него фактури, така и на такива, по които е получател, и ако такива корекции бъдат направени, те ще бъдат взети предвид при издаване на ревизионния акт. Ако такива фактури бъдат анулирани, съответно се издадат кредитни известия до приключване на ревизионното производство, съответно административното обжалване, това следва да бъде взето предвид от органа по приходите, съответно решаващия орган. За периода на неправомерно упражненото право на приспадане на данъчен кредит по така коригираните фактури до периода на анулирането им следва да бъде начислена лихва. Следва да се отбележи, че корекцията на неправомерно ползваното право на приспадане на данъчен кредит е извършена в хода на ревизията. Това обстоятелство презюмира знанието на жалбоподателя относно неправилното данъчно третиране на доставки, които не са били осъществени и в тази връзка каквито и да било претенции, свързани с начислените лихви се явяват несъстоятелни. За периода на неправомерно упражненото право на приспадане на данъчен кредит по така коригираните фактури до периода на анулирането им [фирма] правилно и законосъобразно е било санкционирано с начисляване на лихви.

По изложените съображения жалбата на [фирма] следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана, а РА да се потвърди в обжалваната част като законосъобразен.

С оглед изхода на спора и направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да се уважи. При това положение на ответника на основание чл. чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения във връзка с чл. 161, ал.1 от ДОПК в размер на 1 485,32 (хиляда четиристотин осемдесет и пет лева и тридесет и две стотинки) лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 12170 - 07321 – 091 – 001 от 18.09.2019 г., издаден от Б. Н. Н., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Д. Н. К., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, частично изменен и потвърден с решение № 447 от 15.03.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“ и с материален интерес в общ размер на 31 843, 91 лв., от които 21 311, 87 лв. (главница) и 10 532,04 лв. лихви.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 485,32 (хиляда четирисотин осемдесет и пет лева и тридесет и две стотинки) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: